

Kristina Kralj

06.05.2025. 06:50

Pogledano: 55 puta

Igre bez ispadanja: Pristupi koji smanjuju frustraciju i povećavaju sudjelovanje

Igre bez ispadanja u tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi smanjuju frustraciju i povećavaju sudjelovanje svih učenika, omogućujući kontinuirano bavljenje aktivnošću i potičući zajedništvo.

U nastavi tjelesne i zdravstvene kulture često se koriste različite motoričke igre s ciljem razvoja brzine, spretnosti i koordinacije. Međutim, mnoge od tih igara uključuju mehanizme eliminacije, u kojima učenici ispadaju iz aktivnosti zbog pogreške, sporosti ili nesnalaženja. Takav pristup, iako tradicionalno prihvaćen, često dovodi do osjećaja frustracije, smanjene motivacije i povlačenja kod manje motorički uspješnih učenika. Cilj ovog članka je predstaviti prednosti igre bez ispadanja te ponuditi konkretne prijedloge kako osmisлити motoričke aktivnosti koje će omogućiti kontinuirano sudjelovanje svih učenika, uz očuvanje dinamike i uzbuđenja koje igre prirodno nude.

Eliminacijski mehanizmi u igrama, poput ispadanja zbog pogreške ili dodira, mogu imati vrijednost u razvoju konkurentnosti i brzog donošenja odluka, ali kod učenika s nižom razinom motoričkih sposobnosti, emocionalnim ili intelektualnim teškoćama, takve igre često izazivaju osjećaj neuspjeha i isključenosti. Psihološki aspekt sudjelovanja u igri jednako je važan kao i fizički, jer učenici koji se često eliminiraju doživljavaju poraz kao normu, što negativno utječe na njihov odnos prema tjelesnoj aktivnosti. U inkluzivnim razredima posebno je važno da se svi učenici osjećaju vrijednima i prihvaćenima.

Kako bi se izbjegle negativne posljedice eliminacije, nastavni proces može biti usmjeren prema inkluzivnim igrama koje omogućuju neprekidno sudjelovanje svih učenika tijekom cijele aktivnosti, rotacijsku ulogu kako bi svi imali priliku iskusiti različite izazove, bodovanje bez rangiranja koje potiče suradnički duh te prilagodbu pravila u svrhu postizanja uspjeha kod što većeg broja učenika. Takav pristup povećava motivaciju, potiče zajedništvo i razvija pozitivan stav prema vježbanju.

Primjeri igara bez ispadanja uključuju aktivnosti poput „Vrućeg krumpira“ s rotacijom, gdje učenici bacaju loptu u krug i onaj koji drži loptu ne ispada iz igre; igru „Lovac i skloništa“ u kojoj lovci hvataju druge, ali uhvaćeni mijenjaju ulogu s lovcem, što održava igru aktivnom za sve; vođenje lopte kroz prepreke u parovima, gdje se nagrađuje suradnja i završetak zadatka, a ne brzina; te timske igre protiv vremena koje potiču suradnju i zajednički rezultat. Ove igre održavaju dinamiku i uključuju sve učenike bez eliminacije.

Posebno je važno prilagoditi igre za učenike s teškoćama, gdje se pravila mogu fleksibilno mijenjati, na primjer, zadatke mogu pomoći izvršiti pomoćnici u nastavi, omogućiti učeniku više vremena ili ponuditi jednostavnije varijante pokreta. Naglasak treba biti na uspjehu, a ne na pogreškama, uz pružanje verbalne i fizičke podrške, čime se potiče samopouzdanje i osjećaj pripadnosti.

Igre bez ispadanja predstavljaju suvremen, inkluzivan i motivirajući pristup nastavi tjelesne i zdravstvene kulture. One omogućuju učenicima aktivno sudjelovanje tijekom cijelog sata, pojačavaju osjećaj pripadnosti i smanjuju strah od pogreške. Učitelji imaju jako važnu ulogu u oblikovanju takvih igara koje ne samo da razvijaju motoričke vještine, već i pozitivne stavove prema tjelesnoj aktivnosti. Kroz kreativnost, ugodnu klimu na satu i empatiju moguće je učiniti sport i kretanje dostupnima i radosnima za sve učenike.

Tags

Poučavanje

Igra i rad

Collections

Autorski tekstovi